

Κερκύρας Νεκτάριος: Να μην απεμπολήσουμε «τα ζώπυρα της πίστεως και της πατρίδας μας τα ιδεώδη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στο ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος στην Κέρκυρα, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, εορτάστηκε η εορτή των τριών Αγίων της Επτανήσου, δηλαδή των Αγίων Σπυρίδωνος Επισκόπου Τριμυθούντος του Θαυματουργού, Γερασίμου του εν Κεφαλληνία και Διονυσίου του εν Ζακύνθου.

Κατά την επτανησιακή εκκλησιαστική παράδοση η σημερινή Κυριακή, η πρώτη

μετά το Δεκαπενταύγουστο, είναι αφιερωμένη στη σύναξη των τριών προστατών αγίων της Επτανήσου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας και Παξών, **κ. Νεκτάριος**, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, ο οποίος ήτο κατάμεστος από έλληνες και ξένους προσκυνητές.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Κερκύρας

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, έλαβε αφορμή από την Ευαγγελική περικοπή του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων.

Περιέγραψε τη σφοδρή πολεμική που δέχθηκε το πρόσωπο του Ιησού από τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς. Εν τούτοις, ο όχλος των ανθρώπων επιδίωκε να τον ακολουθεί, διότι προσέβλεπαν στη φιλανθρωπία του Κυρίου. Μεταξύ αυτών υπήρχαν αρκετοί ασθενείς, και ο Κύριός μας, τους ευσπλαγχνίσθηκε μας περιγράφει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, και τους εθεράπευσε.

Καθώς όμως ο Κύριος απηύθυνε προς το πλήθος διδακτικούς λόγους, άρχισε να νυχτώνει, και οι μαθητές Του τον ενημέρωσαν πως πέρασε η ώρα και πρέπει να πάνε να φάνε οι άνθρωποι. Ο Κύριος με απάθεια τότε τους απήντησε, «δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν», και με απορία οι μαθητές Του απήντησαν, πως δεν φτάνει το φαγητό, καθώς υπήρχαν μόνο πέντε άρτοι και δύο ιχθύδια.

Ο κύριος και πάλι τους λέει «φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε», και οι μαθητές τα προσεκόμισαν σε Αυτόν, τα ευλόγησε, και αφού έδωσε εντολή να μοιράσουν σε όλους φαγητό, τους ζήτησε να μαζέψουν και το περίσυμα, για να μην πάει τίποτα χαμένο, και πράγματι οι μαθητές, γέμισαν δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

Στη σημερινή εποχή ο κ. Νεκτάριος παρατήρησε πως κυριαρχεί το παράπονο και η μεμψιμοιρία. Μέσα στην εποχή του πλεονασμού, της ευμάρειας και του υλισμού, όλοι οι άνθρωποι εκφράζουμε πολλές φορές ένα παράπονο έναντι του Θεού, πως δεν μας φτάνουν τα αγαθά που έχουμε, και παράλληλα σπαταλούμε άσκοπα τα υλικά αγαθά, γεμίζοντας από απορρίμματα και σκουπίδια, τον τόπο και την Πατρίδα μας.

Ο Κύριος μας όμως, δεν παρέβλεψε την υλική ανάγκη των πέντε χιλιάδων ανδρών. Αυτό μας προτρέπει και σήμερα, να φέρουμε ενώπιον Του, την ένδεια μας, αυτό που έχουμε ή και δεν έχουμε, να έρθουμε κοντά Του, και τότε θα μας ευλογήσει, και θα ζήσουμε με αξιοπρέπεια.

Η εικόνα της κοινωνίας μας είναι τραγική, καθώς «ος μεν πεινά, ος δε μεθύει».

Ο Θεός μας εμπιστεύτηκε την κτίση, κι εμείς εκμεταλλευόμαστε τα αγαθά που μας έδωσε ο Θεός, χωρίς να ζητούμε τη Χάρη Του.

«Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε». Τι να φέρουμε όμως ενώπιον του Κυρίου μας;

Ο Κύριος ζητάει την καρδιά μας, την σκέψη μας, τη νοημοσύνη μας, ακόμη και την επιστήμη μας, προκειμένου να καταφέρουμε να αντεπεξέλθουμε στην πορεία της ζωής μας. Μόνο τότε η επιστήμη δεν θα αντιμάχεται τον ίδιο τον Θεό και ό,τι ο ίδιος ο Θεός μας δωρίζει. Μόνο τότε η σκέψη μας δεν θα αναμειγνύεται με την κακία που κυριαρχεί σήμερα.

Ακόμη, έχουμε χρέος να φέρουμε ενώπιον του Θεού τα παιδιά μας, να τα ευλογήσει ο Κύριος μας, διότι αυτά τα παιδιά, τα οποία δεν διδάσκονται πλέον την πίστη στον αληθινό Θεό, ούτε από τους γονείς ούτε από την παιδεία μας, παρόλο που τους δίνεται η δυνατότητα να σπουδάζουν, να μαθαίνουν ξένες γλώσσες και να έχουν τόσα και τόσα αγαθά, μετά ταύτα, αυτά τα παιδιά πολύ εύκολα χειραφετούνται από τους γονείς, και αποστρέφουν το πρόσωπο τους από τον αληθινό Θεό.

Πολλές φορές οι νέοι γίνονται ερείπια πνευματικά μέσα στη κοινωνία, η οποία ως «λέων ωρυόμενος που ζητά τι να καταπίει», λαμβάνει όλα αυτά τα νέα βλαστάρια και τα καταστρέφει.

Οδηγήστε τα παιδιά στον Χριστό, τόνισε ο κ. Νεκτάριος, ώστε να μάθουν τι σημαίνει Αλήθεια, να μάθουν τι σημαίνει Ελευθερία, μακροθυμία, χρηστότητα και αληθινή αγάπη, και όχι τον αισθησιασμό με τον οποίο τα παιδιά μας σήμερα ασχολούνται.

Φέρτε τα παιδιά σας στον Χριστό να τα ευλογήσει, και τότε θα καμαρώνουμε την ανάπτυξή τους. Ο ίδιος ο Χριστός θέλει να βλέπει τα τέκνα του να αυξάνουν και να προοδεύουν.

Έχουμε ανάγκη την ευλογία του Χριστού στη ζωή μας, ώστε να γίνει η ζωή μας Χριστοκεντρική, και τότε πραγματικά όλη η κοινωνία δε θα πασχίζει, ούτε από τους πολέμους, ούτε από την εγκληματικότητα, ούτε από την εκμετάλλευση, ούτε από τα ναρκωτικά, ούτε από τόσα πράγματα με τα οποία σήμερα οι άνθρωποι καταφέρονται. Αντιθέτως, θα γίνουμε μια κοινωνία της χάριτος του Θεού.

Χριστοκεντρική ήταν και η ζωή των προστατών της επτανήσου, του Αγίου Σπυρίδωνος, του Αγίου Γερασίμου και του Αγίου Διονυσίου, οι οποίοι φυλάττουν τα

σύνορα την Ανατολής με την Δύση. Σήμερα ακτινοβολεί η παρουσία τους και σ' εμάς, και γίνονται παράδειγμα ώστε να Χριστοποιήσουμε τη ζωή μας.

Κλείνοντας ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως πρέπει να σταθούμε στα πόδια μας δυνατοί. Να μην απεμπολήσουμε «τα ζώπυρα της πίστεως και της πατρίδας μας τα

ρος. Ας τα
υνοχή και

